

Stimate domnule Prof. dr. Adrian Niron,

Am aflat ieri telefonic că a apărut pe Internet, nu știu dacă și în ziare, un articol despre momentele de kumpănă prin care am trecut în legătură cu starea mea de sănătate.

Se presupune că la Spitalul Elias am venit și dumneavoastră m-ați operat. I-adevărat, am vrut ca în felul acesta să mulțumesc celor care m-au îngrijit.

Sporește regretul meu, articolul, așa cum mi-a fost citit la telefon, e plin de greșeli și omisii. Graba, trunchierea unor fraze fără conștientizarea necorespunzătoare a lor, pot conduce la confuzii pe care nu le-am tolerat niciodată.

Vă trimite răndurile ^{mele} așa cum am vrut să fie prezentate, fără intervenția cuiva.

Dumneavoastră, care preparați atâtea aromă din punct de vedere medical, mă puteți ajuta pe îndrept și pe asta?

Cu aceeași considerație,
Sandu Jădăruș

17 aprilie 2019

Iar s-au tulburat apele. Uneori viața te pune în situații neașteptate care se derulează cu o repeziciune amețitoare.

Acum ceva timp am trecut printr-o viroză pe care am crezut că o pot trata cu medicația obișnuită. Zilele treceau dar nu se simțea nici o ameliorare. În disperare am chemat Ambulanța. După ce m-au muștruluit că n-am anunțat din timp, deși le-am spus că n-am vrut să deranjez, într-un final mi-au scris o rețetă pe care am urmat-o cu sfințenie.

Reporter: Și a trecut?

După o săptămână, eram ceva mai bine dar m-am gândit că ar trebui să fac o vizită și la medicul meu de familie, dr. Iosif Crintea, medic primar la Centrul Medical sub egida Academiei Române de pe Str. Washington. Ei, ei, aici a început sarabanda: analize, trimiteri către alți medici primari, doamnele doctor Condei Anca, Brândușa Niculescu, Antonela Ionescu, Adriana Turturean, fiecare cu specialitatea ei. Alte rețete, alte recomandări, mai ales că între timp îmi ieșiseră analizele și nu erau deloc mulțumitoare. La ecografie altă belea, te duci să te vindeci de una și apare alta, la mine era vorba de un organ care nu m-a deranjat niciodată dar în perfidia lui își vedea de treaba, aduna pietre.

Reporter: Glumiți?

Da, ca să nu cad în depresie. După ce s-au consultat între ele, cu foarte multă grijă și delicatețe ca să nu mă sperie, doamnele doctor au ajuns la concluzia că ar trebui să mă operez ca nu cumva organul cu pricina să se inflameze și să-mi producă suferințe mai mari. Așa am ajuns la Spitalul Elias aferent Centrului Medical de Diagnostic și Tratament de pe Str. Washington.

Reporter: Cunoșteți pe cineva acolo?

De unde?... Nu aveam decât biletul de trimitere și numele Șefului Secției de Chirurgie a Spitalului Elias, profesorul dr. Adrian Miron. Am dat telefon, mi-a răspuns chiar domnul profesor Miron și în aceeași zi, după câteva ore ne-am întâlnit. În primul rând m-a întrebat cum am ajuns la dumnealui și de unde am știut numărul telefonului fix. Am apelat Centrala spitalului iar recomandarea vine din partea medicilor specialiști de la Centrul Medical. Când a deschis mapa cu documentele mele medicale a găsit și biletul pe care era scris numele lui. Era vineri. Mi-a spus să revin chiar din prima zi a

săptămânii următoare. Era ora 8. Lume multa pe toate culoarele. Doamne, câți oameni au nevoie de îngrijire medicală. Când domnul prof. Miron a ieșit de la raportul de garda toți s-au bulucit să ajungă cât mai repede la el, eu rămânând în urmă așteptând să-mi vină rândul. La nici doua minute a venit lângă mine o doamnă, probabil asistenta Profesorului care m-a rugat s-o urmez. Nu știam dacă e bine să plec sau să rămân, m-am uitat la domnul doctor Miron care discret, cu o simplă privire mi-a dat de înțeles s-o însoțesc. Apoi, mi s-a explicat că trebuie să mă supun altor proceduri conform protocolului Spitalului. Domnul Profesor a rămas să vorbească cu fiecare pacient. În decursul zilei am mai fost condusă către alte investigații de un foarte tânăr rezident pe nume Radu, încă student. Din vorba-n vorbă mi-a spus că dacă acum se află aici, la Elias, este urmare a sacrificiilor făcute de părinți pentru educația lui. La auzul acestor cuvinte m-am atașat și mai mult de el. În alt cabinet, domnul prof. Miron vine ca să-mi facă cunoștință cu o doamnă tânără, frumoasă și comunicativă. Era medicul anestezist Mădălina Duțu care-mi pune câteva întrebări de rutină. Prof. Miron îmi spune că ar trebui să fac și o investigație la inimă. Păi, am făcut EKG-ul zic. Asta-i altceva, îmi răspunde Profesorul și văzând că ezit doamna dr. Duțu îmi spune că dacă tot sunt aici e bine să fac și acest consult mai ales că domnul dr. cardiolog Bălănescu mă așteaptă. Ce organizare, mi-am zis în sinea mea și nu se face rabat la nici o procedură. M-am grăbit să ajung acolo unde eram așteptată acompaniată tot de Radu. Pe ușa cabinetului scria Prof. dr. Șerban Bălănescu. Surpriză, era la fel de tânăr și simpatic. Nu conteneam să fiu uimită de ce se întâmplă cu mine și în jurul meu. Peste tot oameni binevoitori, gata să te întâmpine cu un zâmbet și o vorbă bună. Aproape că uitasem de operație deși aveam un sentiment de disconfort fiind la prima intervenție chirurgicală.

Reporter: Poate că s-au purtat așa cu dumneavoastră dat fiind că sunteți o persoană cunoscută.

Îmi pare bine că pot să te contrazic, personalul medical de la Elias se poartă la fel cu toată lumea. Medicii cunosc foarte bine starea de spirit a pacienților, grijile lor, spaimile lor și vorbesc de așa manieră încât să se facă înțeleși, să le dea cele mai bune sfaturi ca să aibă încredere și curaj. Eu n-am auzit vociferări pe culoarele Spitalului Elias. Am rugat-o pe asistenta prof. Bălănescu să nu-l mai cheme pe Radu pentru că am învățat drumul spre salonul meu. Radu e la ușă, îmi răspunde, vă așteaptă.

Ceea ce vreau să spun e că peste tot, și la Policlinică, și la Spital am întâlnit oameni. Poate că sunt așa de impresionată întrucât cu puțin timp în urmă am trăit o experiență cu roboți, oameni - roboți. Ei știu un singur lucru, să-ți răspundă așa cum au fost programați. Roboții au și ei rostul lor dar comunicarea umană e cu totul altceva.

Reporter: Dar nu mi-ați spus, ați fost operată?

Da, domnul profesor Miron a fost și medicul meu curant și cel care m-a operat. V-am dat multe detalii dar și o parte dintre numele celor în grija cărora m-am aflat. N-aș vrea să rămână în anonim. Îți respect pentru priceperea lor și pentru modul în care își fac datoria. Vă rog nu vă robotizați, rămâneți OAMENI.

SANDA ȚĂRANU